

Veźměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

10 otázek pro ... Petra Rittera

JUDr. Petr Ritter je společníkem olomoucké Advokátní kanceláře Ritter-Šťastný založené v roce 1990. Kancelář tvoří tým osmi specializovaných právníků, díky čemuž poskytuje právní pomoc ve všech oblastech práva. V roce 1990 se JUDr. Petr Ritter společně se JUDr. Zdeňkem Šťastným zasloužili o urychlenou privatizaci české advokacie a poté působili po několik funkčních období v představenstvu Česká advokátní komory, v její kárné komisi a kontrolní radě.

Petr Ritter je autorem osmnácti beletristických knih, vesměs z právníckého prostředí, z nichž některé napsal ve spoluautorství se Zdeňkem Šťastným. Podle jeho románů a povídek bylo natočeno několik televizních inscenací, v současné době podle jeho knihy vzniká film s názvem Hrdelní proces. V roce 2019 vstoupil společně s JUDr. Zdeňkem Šťastným do Právnícké síně slávy.

1. Co máte na své práci nejraději?

Nejvíce mě uspokojuje pocit užitečnosti. Nemyslím teď na ony kýčovitě historicky, které staří advokáti často do omrzení dávají k lepšímu, jak jim někteří klienti už dvacet let při každém výročí děkují, že jim zachránili firmu, dítě, anebo je uchránili od kriminálu. Mám na mysli stále přítomné vzpomínky na lidi, kterým jsem pomohl, protože jsem mohl, ba musel, protože mám takovou profesi. S postupem let jsem dospěl k poznání, že to, co ze sebe člověk vloží do ostatních, je víc a přetrvává déle než to, co udělá jen pro sebe.

2. Který předmět byl na studiích Vaším nejoblíbenějším a proč? A který jste naopak neměl rád vůbec?

Na studiích a pak i v praxi jsem měl a mám rád trestní právo. Pro jeho exaktnost, nesmlouvavost, každé slovo v něm znamená to, co má znamenat a není mnoho možností, jak je účelově překroutit. Navíc při trestní obhajobě mám pocit, že o něco skutečně jde - o osobní svobodu, o svědomité poměrování síly důkazů a přesnost uvažování, o pevnost a oprávněnost pravidel... V sázce je víc, než ve sporu o nezaplacené pohledávky, převody obchodních podílů, výši výživného... Nerad mám, jako zřejmě většina právníků, právo sociálního zabezpečení. Pro jeho nestálost způsobovanou nekončícími, jen někdy logickými změnami, neohraňovanou a proto neuchopitelnou množinou výjimek, což z něj dělá uhybavou bažinu, po níž se lze jen těžko spolehlivě pohybovat.

3. Co byste vzkázal mladým lidem, kteří uvažují o právnícké profesi?

Především byste si měli být jistí, že si i za obtížných okolností udržíte svou etickou úroveň. I tehdy, kdy na vás budou dorážet velmi šťavnatá lákadla, anebo vás obklíčí velmi silní nepřátelé. Protože jestli tuhle jistotu nemáte, možná vyděláte nějaké peníze, ale nakonec budete nešťastní a zjistíte, že rozhodnutí stát se právníkem nebyla dobrá volba.

4. Proč jste se rozhodl stát právníkem?

Vlastně jsem se nerozhodl, spíše se mi to stalo. Od mládí, hned poté, co jsem přestal snít o tom, že budu popelářem, jsem se chtěl stát spisovatelem. Jenže jako tomu odpovídající vzdělání se nabízela novinářina, která byla v těch letech natolik prošpikovaná komunistickou ideologií a zglajchšaltovaná cenzurou, že to byla škola i profese jen pro otrlé. Jako nejbližší a do značné míry komplexní humanitní vzdělání mi připadala práva. Tenkrát to byl krok z nouze, ale pak už to byla vždycky jen ctnost.

5. Kdo Vás v životě - tom pracovním i soukromém - nejvíce motivuje?

Samozřejmě můj společník Zdeněk Šťastný, se kterým jsem v naší kanceláři od roku 1990 a v advokacii od roku 1973, což by, kdybychom se vzájemně nemotivovali, dávno přestalo fungovat. Nově je pro mne motivující nová energie mých synů Davida a Matyáše, kterou do kanceláře vnesli. A pak také - vůbec ne v poslední řadě - parta v naší kanceláři. Pracujeme v pravém smyslu toho slova týmově. Jsou to někdy až opojné pocity při společném rozplétání hlavolamů, které zapletl život, anebo při mudrování nad tím, jak řešit rozpory mezi několika ne úplně uváženými zákony.

6. Kde se vidíte za 10 let?

V mém věku je to otázka do značné míry provokativní. Pokud nebudu stále tam, kde jsem dnes, tak budu patrně instantní. Nicméně nemám pocit, že bych v životě něco zmeškal. Nevím o místech, na kterých bych se nutně potřeboval nově vidět.

7. Čím byste byl, kdybyste nebyl právníkem?

Určitě bych byl stejně tak spisovatelem. Jím jsem chtěl být dřív než právníkem. Asi bych pak psal knížky z jiných prostředí. Ani milimetrem ovšem nelituji, že jsem se stal právníkem. Zejména pak advokátem. Opakuji to snad v každém podobném rozhovoru: advokacii vidím jako nejkrásnější profesi na zemi. Tolik příběhů, emocí, neuvěřitelností, bizarních postav a postaviček vás nepotká nikde jinde než právě zde. Kromě stálého pocitu uspokojení, o němž jsem už mluvil, to přináší také radost ze života a úžas nad tím, co všechno si život může vymyslet.

8. Kdyby pro Vás peníze nebyly vůbec důležité, co byste dělal?

Nepochybně to samé. Když jsem vstupoval do advokacie, byli jsme nejhůře placenou právníckou profesí. A psaním knížek se uživit nedalo stejně, jako se nedá dnes. Ani jedno jsem nedělal v žádném okamžiku prioritně pro peníze. Tím samozřejmě nechci v nejmenším zlehčovat jejich důležitost. Někdy mám dojem, že je to s penězi jako se ženami. Když o ně usilujete, když se pro ně trápíte, unikají vám, ale když si jich příliš nevšímáte, přijdou za vámi samy.

9. Jací lidé Vás nejvíce dokážou rozčílit?

Dost sleduji politiku a politiky, aniž bych se jimi někdy chtěl stát. Ale uvědomuji si, že to jsou právě ti lidé, kteří ve společnosti nastolují obecnou úroveň životní kultury, respektu k pravdě, úcty k lidem, k pravidlům i k toleranci, ke slušnosti... Takže ti, co mě nejvíce rozčilují, budou pravděpodobně stejní lidé, kteří rozčilují většinu z těch, kteří budou náš rozhovor číst.

10. Vaše práce vyžaduje rozhodnost. Přesto - jsou v životě nějaké situace, kdy jste nerozhodný?

Samozřejmě, že jsou. Za všech okolností rozhodný je jen jednoduchý zupák, který tím zpravidla zakrývá skutečnou vnitřní nerozhodnost. Tak například rozhodnost postrádám v situaci, v níž přijde klient, který je pravděpodobně v právu, sám si pomoci nedokáže, ale je bez peněz. Neodmítneme ho, některý z mých kolegů takovou práci musí udělat - a já mu ji musím přidělit. S vědomím, že když mu ji přidělím, seberu mu hodiny nezaplaceného času. Komu takový případ dát, to se občas těžko rozhoduje. Podobné je to, když přijde klient s rozsudkem v poslední den lhůty k odvolání. Také ho neodmítneme -, ale já musím rozhodnout, kdo to musí zvládnout.

Seznam knižních titulů:

Advokát ex offo (se Z. Šťastným), román 1986
Chybná diagnóza, román 1987
Biliáry, sbírka novel (se Z. Šťastným) 1987
Na hraně, román 1989
Protipopravčí četa, román 1992
Pečeť pro krále (s D. Ritterovou), pohádka 1999

Wirth versus stát, román 2010
Studovali práva, román (se Z. Šťastným) 2010
Přátelé, to si poslechněte, sbírka povídek 2012
Jak to bylo dál (s D. Ritterovou), pohádky 2012
A poslední přišel kat, sbírka novel 2013
Brodyho testament, román 2014
Proces se soudci Alvina Karra, novela 2015
Vina soudce Brennera, novela 2016
Zde žili, román 2017
Kniha moci a elegantních nevěstek, román 2018
Stolní společnost, sbírka povídek a aforismů 2019
O dětech žen a mužů, román 2020

© EPRAVO.CZ - Sběrka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [10 otázek pro ... Ondřeje Čížka](#)
- [10 otázek pro ... Pavla Černého](#)
- [10 otázek pro ... Piotra Adamczyka](#)
- [10 otázek pro ... Jaroslava Nováka](#)
- [10 otázek pro ... Jakuba Jirovského](#)
- [10 otázek pro ... Michala Pálinkáse](#)
- [10 otázek pro ... Roberta Matase](#)
- [10 otázek pro ... Michala Kunu](#)
- [10 otázek pro ... Pavla Staňka](#)
- [10 otázek pro ... Barboru Paclíkovou](#)
- [10 otázek pro ... Jana Jiráčka](#)